

ת"פ 4911/08 - גדוּ אַלְנְבָאָרִי, נֶגֶד מ.י. מִדָּוָר תְּבִיעָת פְּלִילִי ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4911/08 מ.י. מִדָּוָר תְּבִיעָת פְּלִילִי ת"א נֶגֶד אַלְנְבָאָרִי (אֲסִיר)
לִפְנֵי כְּבוֹד הַשׁוֹפְטָת הַדְּסָה נָאוֹר
גדוּ אַלְנְבָאָרִי, ע"י ב"כ עו"ד נִידָּאָל שְׁלָבִי
המבקש:
נֶגֶד

מ.י. מִדָּוָר תְּבִיעָת פְּלִילִי ת"א
המשיבה:
ע"י ב"כ עו"ד אַיצִיק אַמִּיר

החלטה

1. המבקש, באמצעות בא כוחו, מבקש לקבוע שתקופת הפסילה מהחזקיך /או מקבל רישון הנהגה שהוטלה עליו במסגרת גזר-הדין תימנה מיום שחררו ממאסר, חרף העובדה שלא הפקיד את רישונו במציאות בית המשפט.
2. לטענת המבקש הוא לא ידע שעליו להפקיד את רישונו עם שחררו ממאסר ולכן לא עשה כן. בבקשתו שיראות את תקופת הפסילה שהטייל עליו ביהם"ש Caino רצתה במלואה, ולהורות למצוות בבית המשפט להנפיק לו אישור כי סיים את תקופת הפסילה.
3. לティМОין בבקשתו, הגיע המבקש תצהיר עליו חתום בתאריך 17.10.2010, בו ציין גם כי ידוע לו שאסור לו נהוג מיום חתימתו על התצהיר.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשתו, וטען כי עם שחררו ממאסר היה על המבקש להפקיד את רישון הנהגה שלו במציאות בית המשפט, ומושלא עשה כן טרם החלה תקופת הפסילה.
5. אין מחולקת, כי הנאשם הורשע בתיק דין עפ"י הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973. במסגרת גזר-הדין, הוטל על הנאשם, בין היתר, לרצות מאסר בפועל למשך 3 חודשים, ופסילה בפועל מקבל או להחזקיך רישון הנהגה למשך 5 חודשים מיום שחררו מהמאסר.
6. פקודת התעבורה ותקנותיה מכילות הסדר בעניין מועד כניסה לתוקף של פסילת רישון הנהגה ומורה

על ביצוע פעולות המתחייבות מן הפסילה.

סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") קובע את חישוב תקופת הפסילה בלשון זו:

א. פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזק רישיון נהיגה לפי פקודת זו,
תחל ביום מתן גזירות דין אם לא הורה בהם"ש הוראה אחרת.

ב.

ג. בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

- (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרכן שנקבעה.
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה **נפסל כאמור**"

סעיף 61 משלים את סעיף 42 לפקודת התעבורה, וקובע כדלקמן:

"61. חובה להמציא רישיון נהיגה-

א) הורשע בעל רישיון נהיגה על עבירות תעבורה או על עבירה לפי דין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שנפסל מהחזק רישיון... חייב הוא להמציא את הרישיון לרשות הנקבעה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בה".

תקנה 556 לתקנות התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") משלימה את פקודת התעבורה, ולשונה:

"א. נפסל בעל רישיון נהיגה ע"י בית משפט מהחזק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאוטו בבית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלי אותה שעה ימציאו בעל הרישיון תוך התקופה שקבע בהם"ש, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע בהם"ש.
ב. מזכיר בהם"ש שהומצא לו רישיון נהיגה שבעלינו נפסל מהחזק בו, יודיע לרשות הרישוי פרטים על הפסילה, או על עונש המאסר שהוטל, ואת מספר התקיק של בהם"ש

תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה מורה על הגשת תצהיר לזכיר בהם"ש בו הורשע בעל רישיון הנהיגה או לחייב משטרה או לרשות הרישוי, לפי העניין, על מנת להוכיח שאין בידי מי שנפסל מלקלבל ומלהחזק רישיון

נהוגה עותק של הרישון, ואז **"יתחיל מירוץ תקופת הפסילה מיום שהומצאה הצהרה לרשות שהטילה אותה."**

בע"פ [נצח] 682/98 משה בירן נ' מדינת ישראל (30.12.1998), דחה ביהם"ש המחויז את טענת המערער, לפיה הוא לא ידע שעליו להפקיד את רישיונו בנסיבות ביהם"ש לתעבורה, וכי נמנע מנהיגה במשר תקופת הפסילה שהוטלה עליו. ביהם"ש קבע:

"mirוץ פסילת רישון הנהיגה יכול רק לאחר שהמבחן יפקיד רישיונו."

המעערר הגיש בקשה רשות ערעור לביהם"ש העליון וזר וטען שלא היה מודע לחובת הפקדת רישיון הנהיגה בנסיבות ביהם"ש, וכן טען כי לא נ Heg במשר תקופת הפסילה, ועל כן יש לראות בו כמי שRICTה כבר את עונש הפסילה.

כב' השופטת ד. בינוי דחתה בקשה ערעור (ראו, כאמור: **רע"פ 169/99 משה בירן נ' מדינת ישראל** [11.01.1999]

בב"ש [מחוזי ירושלים] 7/9315 תאופיק אבו טאה נ' מדינת ישראל תק-מה 2007, קבע כב' השופט רביד כי:

"אין בא-ידיית המבחן, כתענתו, הוראות פקודת התעבורה והתקנות שהותקנו מכוחה כדי לפטור מבחן מן החובה לפעול בהתאם להסדר הקבוע בהן על-מנת שיחול מנין תקופת הפסילה מלאחzik רישון הנהיגה."

בעניינו, טוען המבחן כאמור, שהוא לא ידע שעליו להפקיד את רישיונו בנסיבות בית המשפט. כאמור, לעניין הפקדת רישיון הנהיג או תצהיר חלף רישון, הותוו דרכי פעולה ברורות בחוק, בתקנות ובפסיקת.

אשר על כן, אין מקום לחרוג מהוראות פקודת התעבורה ותקנות התעבורה ודין הבקשה להידחות. תקופת הפסילה בה לא הופקד רישיון הנהיג או תצהיר חלף רישון זה - לא תימנה במנין ימי הפסילה. על המבחן להפקיד את רישיונו ולהימנע מהחזקת וקבלת רישיון הנהיג במשך 5 חודשים, כפי שנקבע במסגרת גזר הדין בתיק זה.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בהעדך הצדדים.

